

Men her i dag, hvor vi taler om ungdommen og fremtiden, finder jeg det vigtigere at fremhæve ikke de negative, men de positive momenter, som ungdommen kunne få mulighed for at stå for. Det er måske to sider af samme sag, men form og accent har i denne forbindelse også sin betydning.

Vi er overbevist om, at såfremt det vil være muligt at imødekomme nogle af ungdommens forventninger og fuldt ud udnyttede konstruktive muligheder, som ungdommen bærer i sig, vil mange af de problemer, som er opstået omkring ungdommen, forsvinde, og samtidig vil ungdommens ansvarsbevidsthed øges. I erkendelse heraf har Danmark i sin officielle delegation til FN i jubilæumsåret optaget en repræsentant for ungdomsorganisationerne.

Vi vil således anse det for ønskeligt og hensigtsmæssigt, om ungdommen i højere grad blev inddraget i samfundslivets daglige proces, og at alle lande stræber mod at give muligheder for undervisning for hele ungdommen på en sådan måde, at de menneskelige behov tilgodeses i det moderne komplicerede samfund.

Vi ville endvidere mene, at en aktiv fortsættelse af studierne om mulighederne for gennemførelsen af et internationalt universitet ville være anbefalelsesværdig, ikke mindst fordi et sådant ville fremme den internationale forståelse og kontakt mellem de unge.

Ud fra samme betragtning ville vi finde det hensigtsmæssigt, om alle lande i deres undervisningsprogrammer kunne optage kurser og seminarer vedrørende FN, særligt for så vidt angår menneskerettigheder og fundamentale friheder.

Hvis vi ad denne vej kan udbrede den forståelse blandt verdens ungdom, at menneskerettighederne ikke blot er en individuel ret, men også en ret for naboen, er der nået et langt skridt frem mod en fredeligere verden.

Vi vil endvidere anbefale, at der gives ungdommen — særlig i vor del af verden —

mulighed for aktiv deltagelse i bestræbelserne for hastige fremskridt i udviklingslandene, ganske særligt gennem oprettelsen af en frivillig FN-tjeneste, og at der af FN oprettes særlige programmer for at bistå nationale frivillige grupper.

Til slut vil jeg gerne anføre, at det nok ville være værd at overveje muligheden af nye former for international ungdomsdebat under FN's auspicer såsom seminarer og andre undervisningsformer. I denne forbindelse kan jeg tilslutte mig den af Indiens delegerede fremsatte tanke om regionale seminarer.

Dette tilsammen med tilskyndelse og støtte til en forøget udveksling af unge mellem landene, som også er en elementær menneskerettighed, ville være et bidrag til større international forståelse og give håb om, at man kunne undgå nogle af de fejltagelser, den ældre generation har gjort sig skyld i.

Ved sådanne foranstaltninger ville man give ungdommen anledning til og forudsætning for at spille en rolle og give den en ægte mulighed for at være med til at skabe sin egen fremtid.

Jeg tror ikke, det nytter mere formående at løfte pegefingeren. Vi kan opdrage og måske tvinge børnene, men det er ønsketænkning, hvis man mener, at ungdommen nogen steder i det 20. århundrede lader sig presse ind i et bestemt livsmønster eller ukritisk underkaster sig en bestemt ideologi.

Man må derfor prøve på at fremme forståelsen for ungdommens dybe interesse i, at konflikter løses, og at der skabes en varig fred, og for, at ungdommen føler et altomfattende ansvar for, at alle mennesker sikres de fundamentale livsgoder. Man må have i erindring, at ungdommen ikke alene vier sin interesse til menneskerettighedsprincipperne, men også til deres gennemførelse, således at vore samfund kan give ungdommen alle forudsætninger for at udvikle sine konstruktive muligheder.

Vi mener, at den resolution, der skal vedtages, bør hvile på disse enkle, fundamentale principper.